

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2010/65/UE

z dnia 20 października 2010 r.

w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylająca dyrektywę 2002/6/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2002/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich Wspólnoty ⁽⁴⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia, w celu ułatwienia ruchu, pewnych znormalizowanych formularzy (formularze FAL) określonych przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) w Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencji FAL) przyjętej w dniu 9 kwietnia 1965 r., z późniejszymi zmianami.

(2) Aby ułatwić transport morski i zmniejszyć obciążenia administracyjne przedsiębiorstw żeglugowych, należy w jak największym stopniu uprościć i zharmonizować formalności sprawozdawcze wymagane przez akty prawne Unii i przez państwa członkowskie. Niniejsza dyrektywa nie powinna jednak naruszać charakteru i treści wymaganych informacji i nie powinna wprowadzać żadnych dodatkowych wymogów sprawozdawczych dla statków, jeśli taki obowiązek nie został już przewidziany prawodawstwem obowiązującym w państwach

członkowskich. Powinna się ona jedynie odnosić do sposobów uproszczenia i zharmonizowania procedur informowania oraz skuteczniejszych metod gromadzenia informacji.

(3) Przekazywanie informacji wymaganych przy wchodzeniu do lub wychodzeniu z portów zgodnie z dyrektywą 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku ⁽⁵⁾, dyrektywą 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków ⁽⁶⁾, rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych ⁽⁷⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu ⁽⁸⁾, oraz, w zależności od przypadku, Międzynarodowym morskim kodeksem towarów niebezpiecznych przyjętym w 1965 r., wraz ze zmianami przyjętymi i wprowadzonymi w życie, obejmuje informacje wymagane w formularzach FAL. Dlatego też w przypadku, gdy informacje te odpowiadają wymogom przewidzianym w wyżej wymienionych aktach prawnych, akceptowane powinno być ich przekazywanie w formularzach FAL.

(4) Z uwagi na globalny wymiar transportu morskiego w celu osiągnięcia uproszczenia akty prawne Unii muszą uwzględniać wymagania IMO.

(5) Państwa członkowskie powinny pogłębić współpracę właściwych organów, takich jak ich organy odpowiedzialne za sprawy celne, kontrole graniczne, zdrowie publiczne i transport, aby nadal upraszczać i harmonizować formalności sprawozdawcze w Unii

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z 18.5.2010, s. 131.

⁽²⁾ Dz.U. C 211 z 4.9.2009, s. 65.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 12 października 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 67 z 9.3.2002, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 81.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 129 z 29.4.2004, s. 6.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57.

i jak najefektywniej wykorzystywać elektroniczną transmisję danych i systemy wymiany informacji, z myślą o eliminacji – w miarę możliwości jednocześnie – barier w transporcie morskim oraz o stworzeniu europejskiego obszaru transportu morskiego bez barier.

- (6) Szczegółowe dane statystyczne dotyczące transportu morskiego powinny być dostępne, aby można było ocenić skuteczność środków politycznych służących ułatwianiu obrotu morskiego w Unii oraz zapotrzebowanie na takie środki, biorąc pod uwagę, że nie należy tworzyć zbędnych dodatkowych wymogów w zakresie gromadzenia danych statystycznych przez państwa członkowskie oraz należy w pełni wykorzystywać Eurostat. Do celów niniejszej dyrektywy ważne byłoby gromadzenie odpowiednich danych dotyczących ruchu statków na terytorium Unii lub statków zawijających do portów krajów trzecich lub do wolnych obszarów celnych.
- (7) Przedsiębiorstwa żeglugowe powinny mieć możliwość łatwiejszego korzystania ze statusu „zatwierdzonego połączenia żeglugi regularnej” zgodnie z celem określonym w komunikacie Komisji z dnia 21 stycznia 2009 r. zatytułowanym „Komunikat i plan działania na rzecz utworzenia europejskiego obszaru transportu morskiego bez barier”.
- (8) Elektroniczne środki transmisji danych powinny zostać wprowadzone do powszechnego użytku w odniesieniu do wszystkich formalności sprawozdawczych możliwie najszybciej, a najpóźniej do dnia 1 czerwca 2015 r., przy wykorzystaniu we wszelkich przypadkach, gdy jest to możliwe, międzynarodowych norm wypracowanych dzięki konwencji FAL. Aby usprawnić i przyspieszyć przekazywanie potencjalnie znacznych ilości informacji, w formalnościach sprawozdawczych należy wykorzystywać, gdy tylko to możliwe, formaty elektroniczne. Na terytorium Unii przekazywanie informacji w formularzach FAL w formie papierowej powinno stanowić wyjątek i być akceptowane tylko przez ograniczony okres czasu. Państwa członkowskie zachęca się do stosowania środków administracyjnych, w tym zachęt ekonomicznych, do propagowania stosowania formatów elektronicznych. Z wyżej wymienionych powodów wymiana informacji między właściwymi organami państw członkowskich powinna odbywać się drogą elektroniczną. Aby ułatwić taki rozwój, systemy elektroniczne powinny stać się technicznie interoperacyjne w większym stopniu i w miarę możliwości w tym samym terminie w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania europejskiego obszaru transportu morskiego bez barier.
- (9) Strony uczestniczące w handlu i transporcie powinny mieć możliwość przekazywania standaryzowanych informacji i dokumentów za pośrednictwem pojedynczego elektronicznego punktu kontaktowego w celu dopełnienia formalności sprawozdawczych. Poszczególne elementy informacji powinny być przedkładane jednorazowo.
- (10) Systemy SafeSeaNet utworzone na szczeblu krajowym i unijnym powinny ułatwiać przyjmowanie, wymianę i dystrybucję informacji między systemami informacyjnymi państw członkowskich dotyczącymi działalności morskiej. Aby ułatwić transport morski i zmniejszyć obciążenia administracyjne transportu morskiego, system

SafeSeaNet powinien być interoperacyjny z innymi systemami unijnymi służącymi formalnościom sprawozdawczym. System SafeSeaNet powinien być wykorzystywany do dodatkowej wymiany informacji w celu ułatwienia transportu morskiego. Formalności sprawozdawcze dotyczące informacji jedynie do celów krajowych nie należy wprowadzać do systemu SafeSeaNet.

- (11) Przyjmując nowe środki unijne, należy zapewnić, aby państwa członkowskie mogły nadal korzystać z elektronicznej transmisji danych i nie były zobligowane do korzystania z formy papierowej.
- (12) Pełne korzyści z elektronicznej transmisji danych będzie można czerpać jedynie w przypadku osiągnięcia płynnej i skutecznej komunikacji między SafeSeaNet, elektronicznym systemem administracji celnej oraz środkami elektronicznymi wprowadzania lub pozyskiwania danych. W tym celu należy przede wszystkim wykorzystać mające zastosowanie normy, aby ograniczyć obciążenia administracyjne.
- (13) Formularze FAL są regularnie aktualizowane. Niniejsza dyrektywa powinna zatem odsyłać do aktualnie obowiązującej wersji tych formularzy. Wszelkie informacje wymagane na mocy przepisów państw członkowskich wykraczające poza wymogi konwencji FAL powinny być przekazywane w formacie, który zostanie opracowany na podstawie standardów konwencji FAL.
- (14) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny⁽¹⁾, rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny⁽²⁾, rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)⁽³⁾ ani przepisów krajowych w dziedzinie kontroli granicznej w przypadku tych państw członkowskich, w których nie obowiązuje dorobek Schengen w zakresie kontroli granicznej oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny)⁽⁴⁾.
- (15) W interesie upowszechnienia elektronicznej transmisji informacji i ułatwienia transportu morskiego państwa członkowskie powinny rozszerzyć wykorzystywanie środków elektronicznych do celów transmisji danych zgodnie z odpowiednim harmonogramem, a także – we współpracy z Komisją – omówić możliwość zharmonizowania wykorzystywania środków elektronicznych do celów przekazywania danych. W tym celu należy zwrócić uwagę na prace grupy sterującej wysokiego szczebla ds. systemu SafeSeaNet w odniesieniu do planu działania SafeSeaNet, gdy zostanie on przyjęty, oraz na konkretne wymogi dotyczące finansowania i odpowiedniego przydziału unijnych środków finansowych na rozwój elektronicznej transmisji danych.

(¹) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

(²) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

(³) Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

(⁴) Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

- (16) Należy zwolnić statki eksploatowane na trasach między portami położonymi na obszarze celnym Unii z obowiązku przekazywania informacji wchodzących w zakres formularzy FAL, jeżeli statki te nie przyplývają z portu położonego poza tym obszarem lub z wolnego obszaru celnego objętego kontrolą typu I w rozumieniu prawa celnego, nie zawijają do takiego portu lub obszaru ani tam nie zmirzają, bez uszczerbku dla mających zastosowanie aktów prawnych Unii i dla informacji, których państwa członkowskie mogą zażądać dla ochrony porządku i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz stosowania przepisów dotyczących cła, podatków, imigracji, środowiska lub sanitarnych.
- (17) Powinna również istnieć możliwość zwolnienia statku z formalności administracyjnych z uwagi na jego ładunek, a nie wyłącznie na podstawie portu przeznaczenia lub portu wyjścia statku. Jest to konieczne, aby zapewnić ograniczenie do minimum dodatkowych formalności w przypadku statków zawijających do portu w kraju trzecim lub w wolnym obszarze celnym. Komisja powinna zbadać tę kwestię w ramach sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego funkcjonowania niniejszej dyrektywy.
- (18) Należy wprowadzić nowy tymczasowy formularz w celu zharmonizowania informacji wymaganych w ramach deklaracji ochrony przed wejściem do portu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004.
- (19) Wymogi dotyczące języków krajowych stanowią często przeszkodę w rozwijaniu sieci żeglugi przybrzeżnej. Państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby ułatwić pisemną i ustną komunikację w ruchu morskim pomiędzy państwami członkowskimi zgodnie z praktyką międzynarodową w celu znalezienia wspólnych środków komunikacji.
- (20) Należy upoważnić Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do załącznika do niniejszej dyrektywy. Jest szczególnie ważne, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów.
- (21) Różne akty prawne Unii wymagające na przykład formalności wstępnego zgłoszenia przed wejściem do portu, takie jak dyrektywa 2009/16/WE, mogą nakładać inne terminy spełnienia tych formalności wstępnego zgłoszenia. Komisja powinna przeanalizować możliwość skrócenia i zharmonizowania tych terminów, wykorzystując obecny postęp w elektronicznym przetwarzaniu danych w ramach sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego funkcjonowania niniejszej dyrektywy, który, w stosownym przypadku, powinien zawierać wnioski ustawodawcy.
- (22) W ramach sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego funkcjonowania niniejszej dyrektywy, Komisja powinna rozważyć, w jakim stopniu cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie uproszczenie formalności administracyjnych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich – powinien zostać rozszerzony na zaplecze lądowe tych portów, szczególnie na transport rzeczny, z myślą o szybszym i sprawniejszym przepływie ruchu morskiego w głąb łądu oraz o trwałym rozwiązaniu problemu nadmiernego natężenia ruchu w portach i wokół nich.
- (23) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a w szczególności ułatwienie transportu morskiego w sposób zharmonizowany w całej Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (24) Zgodnie z orzecnictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sytuacjach, gdy transpozycja dyrektywy nie ma sensu ze względów geograficznych, nie jest ona obowiązkowa. W związku z tym wymogi przewidziane w niniejszej dyrektywie nie mają zastosowania do państw członkowskich nieposiadających portów, do których mogą zawijać statki objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy.
- (25) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie przyczyniają się do realizacji celów agendy lizbońskiej.
- (26) Dostęp do SafeSeaNet i innych systemów elektronicznych powinien być uregulowany, aby chronić informacje handlowe i poufne, bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów dotyczących ochrony danych handlowych oraz, w odniesieniu do danych osobowych, dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾. Państwa członkowskie oraz instytucje i organy Unii powinny zwrócić szczególną uwagę na potrzebę ochrony informacji handlowych i poufnych przez odpowiednie systemy kontroli dostępu.
- (27) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽³⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania na własne potrzeby, a także w interesie Unii, tabel, które – na ile to możliwe – będą ilustrować korelację między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do ich publicznego udostępniania.
- (28) W celu zapewnienia jasności dyrektywę 2002/6/WE należy zastąpić niniejszą dyrektywą,

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma na celu uproszczenie i zharmonizowanie procedur administracyjnych stosowanych w transporcie morskim poprzez upowszechnienie elektronicznej transmisji informacji i usprawnienie formalności sprawozdawczych.
2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do formalności sprawozdawczych mających zastosowanie w transporcie morskim w odniesieniu do statków wchodzących do portów lub wychodzących z portów znajdujących się w państwach członkowskich.
3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do statków zwolnionych z formalności sprawozdawczych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „formalności sprawozdawcze” oznaczają informacje określone w załączniku, które zgodnie z prawem mającym zastosowanie w danym państwie członkowskim muszą być przedstawione w celach administracyjnych i proceduralnych, gdy statek wchodzi do portu tego państwa członkowskiego lub z niego wychodzi;
- b) „konwencja FAL” oznacza Konwencję IMO o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, przyjętą w dniu 9 kwietnia 1965 r., z późniejszymi zmianami;
- c) „formularze FAL” oznaczają znormalizowane formularze w formie przewidzianej w konwencji FAL;
- d) „statek” oznacza jakikolwiek statek morski lub morską jednostkę pływającą;
- e) „SafeSeaNet” oznacza unijny system wymiany informacji morskich zdefiniowany w dyrektywie 2002/59/WE;
- f) „elektroniczna transmisja danych” oznacza proces przekazywania informacji zakodowanych cyfrowo w ustrukturyzowanym formacie odwracalnym, który można bezpośrednio wykorzystywać do przechowywania i przetwarzania za pomocą komputerów.

Artykuł 3

Harmonizacja i koordynacja formalności sprawozdawczych

1. Każde państwo członkowskie podejmuje środki w celu zapewnienia zharmonizowanej i skoordynowanej realizacji formalności sprawozdawczych w obrębie tego państwa członkowskiego.
2. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje mechanizmy umożliwiające harmonizację i koordynację formalności sprawozdawczych w ramach Unii.

Artykuł 4

Zgłoszenie przed wejściem do portu

Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dotyczących zgłaszania, przewidzianych w mających zastosowanie aktach prawnych Unii lub na mocy międzynarodowych aktów prawnych mających zastosowanie do transportu morskiego i wiążących te państwa członkowskie, w tym przepisów dotyczących kontroli osób i towarów, państwa członkowskie zapewniają,

aby kapitan, lub każda inna osoba odpowiednio upoważniona przez operatora statku, przekazał przed wejściem do portu położonego w państwie członkowskim właściwemu organowi wyznaczonemu przez to państwo członkowskie zgłoszenie o informacjach wymaganych w ramach formalności sprawozdawczych:

- a) z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem; lub
- b) jeżeli czas podróży jest krótszy niż 24 godziny – najpóźniej w momencie wyjścia z poprzedniego portu; lub
- c) jeżeli port zawinięcia nie jest znany lub jeżeli w czasie podróży nastąpiła zmiana portu zawinięcia – natychmiast, gdy port zawinięcia stanie się znany.

Artykuł 5

Elektroniczna transmisja danych

1. Państwa członkowskie akceptują dopełnianie formalności sprawozdawczych drogą elektroniczną i ich przekazywanie za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego możliwie najszybciej, a w każdym razie nie później niż z dniem 1 czerwca 2015 r.

Ta platforma elektroniczna, łącząca system SafeSeaNet, elektroniczny system administracji celnej i inne systemy elektroniczne, jest miejscem, przez które, zgodnie z niniejszą dyrektywą, wszystkie informacje będą jednorazowo przekazywane i udostępniane różnym właściwym organom państw członkowskich.

2. Bez uszczerbku dla stosownego formatu określonego w konwencji FAL, format, o którym mowa w ust. 1, jest zgodny z art. 6.

3. W przypadku gdy formalności sprawozdawcze są wymagane przez akty prawne Unii i w stopniu koniecznym do dobrego funkcjonowania pojedynczego punktu kontaktowego przewidzianego w ust. 1, systemy elektroniczne, o których mowa w ust. 1, muszą być interoperacyjne, dostępne i kompatybilne z systemem SafeSeaNet ustanowionym zgodnie z dyrektywą 2002/59/WE, a także, o ile ma to zastosowanie, z systemami informatycznymi przewidzianymi w decyzji nr 70/2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach ceł i handlu⁽¹⁾.

4. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych dotyczących kontroli celnej i granicznej określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 oraz rozporządzeniu (WE) nr 562/2006, państwa członkowskie konsultują się z podmiotami gospodarczymi i informują Komisję o czynionych postępach, stosując metody przewidziane w decyzji nr 70/2008/WE.

Artykuł 6

Wymiana danych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje otrzymane zgodnie z formalnościami sprawozdawczymi przewidzianymi w aktach prawnych Unii zostały udostępnione w ich krajowych systemach SafeSeaNet oraz udostępniają istotne części takich informacji innym państwom członkowskim za pośrednictwem systemu SafeSeaNet. O ile poszczególne państwa członkowskie nie przewidziały innego rozwiązania, powyższy przepis nie ma zastosowania do informacji otrzymanych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2913/92, rozporządzeniem (EWG) nr 2454/93, rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 oraz rozporządzeniem (WE) nr 450/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2008, s. 21.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 były udostępniane – na wniosek – stosownym organom krajowym.

3. Podstawowy format cyfrowy komunikatów, które mają być wykorzystywane w obrębie krajowych systemów SafeSeaNet zgodnie z ust. 1, ustala się zgodnie z art. 22a dyrektywy 2002/59/WE.

4. Państwa członkowskie mogą zapewnić odpowiedni dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, albo przez jeden krajowy punkt kontaktowy za pośrednictwem elektronicznego systemu wymiany danych, albo przez krajowe systemy SafeSeaNet.

Artykuł 7

Informacje w formularzach FAL

Państwa członkowskie akceptują formularze FAL do celu spełnienia formalności sprawozdawczych. Państwa członkowskie mogą akceptować przekazywanie w formie papierowej informacji wymaganych zgodnie z aktem prawnym Unii do dnia 1 czerwca 2015 r.

Artykuł 8

Poufność

1. Zgodnie z mającymi zastosowanie aktami prawnymi Unii lub prawodawstwem krajowym państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia poufności handlowych i innych poufnych informacji wymienianych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Państwa członkowskie dbają w szczególności o ochronę danych handlowych zebranych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Co do danych osobowych – państwa członkowskie zapewniają ich zgodność z dyrektywą 95/46/WE. Instytucje i organy Unii zapewniają ich zgodność z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Artykuł 9

Wyłączenia

Państwa członkowskie zapewniają, aby statki objęte zakresem stosowania dyrektywy 2002/59/WE, które przemieszczają się między portami położonymi na obszarze celnym Unii, przy czym nie przypływają z portu położonego poza tym obszarem lub na wolnym obszarze celnym objętym kontrolą typu I w rozumieniu prawa celnego, nie zawijają do takiego portu i nie zmierzają do takiego portu, są zwolnione z obowiązku przekazywania informacji w ramach formularzy FAL, bez uszczerbku dla mających zastosowanie aktów prawnych Unii oraz możliwości zażądania przez państwa członkowskie przekazania informacji wchodzących w zakres formularzy FAL, o których mowa w części B pkt 1–6 załącznika do niniejszej dyrektywy, które to informacje są niezbędne do ochrony porządku i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz do wykonywania przepisów celnych, podatkowych, imigracyjnych, środowiskowych lub sanitarnych.

Artykuł 10

Procedura wprowadzania zmian

1. Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do załącznika do niniejszej dyrektywy, w celu zapewnienia uwzględnienia wszelkich wprowadzanych przez IMO istotnych zmian w formularzach FAL. Modyfikacje te nie skutkują poszerzeniem zakresu niniejszej dyrektywy.

2. W odniesieniu do aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym artykule, zastosowanie mają procedury ustanowione w art. 11, 12 i 13.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 10, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 18 listopada 2010 r. Komisja przedkłada sprawozdanie na temat przekazanych uprawnień w terminie sześciu miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwoła je zgodnie z art. 12.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 12 i 13.

Artykuł 12

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 10, może zostać odwołane przez Parlament Europejski lub Radę w dowolnym momencie.

2. Instytucja, która wszczęła procedurę wewnętrzną mającą na celu podjęcie decyzji o ewentualnym odwołaniu przekazanych uprawnień, dokłada starań w celu powiadomienia drugiej instytucji i Komisji w rozsądnym czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, określając, które z przekazanych uprawnień mogłyby zostać odwołane, i wskazując ewentualne przyczyny takiego odwołania.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub w późniejszym, określonym w niej terminie. Nie wpływa na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w ciągu dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

2. W przypadku gdy po upływie początkowego dwumiesięcznego terminu lub, jeśli ma to zastosowanie, terminu przedłużonego, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem przewidzianym w jego przepisach.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem początkowego dwumiesięcznego lub, jeśli ma to zastosowanie, terminu przedłużonego, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że postanowiły nie zgłaszać sprzeciwu.

3. W przypadku gdy Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, przedstawia powody tego sprzeciwu.

Artykuł 14

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 19 maja 2012 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 19 maja 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Sprawozdanie

Do dnia 19 listopada 2013 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszej dyrektywy, obejmujące:

- a) możliwość poszerzenia zakresu uproszczenia wprowadzonego na mocy niniejszej dyrektywy, tak aby obejmowało ono transport wodny śródlądowy;
- b) kompatybilność usług informacji rzecznej z procesem elektronicznej transmisji danych, o którym mowa w niniejszej dyrektywie;
- c) postęp w kierunku harmonizacji i koordynacji formalności sprawozdawczych osiągnięty w myśl art. 3;
- d) możliwość uniknięcia lub uproszczenia formalności w przypadku statków zawijających do portu w kraju trzecim lub wolnym obszarze celnym;
- e) dostępne dane dotyczące ruchu/przemieszczania się statków na terytorium Unii lub statków zawijających do portów w krajach trzecich bądź wolnych obszarach celnych.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Artykuł 16

Uchylenie dyrektywy 2002/6/WE

Dyrektywa 2002/6/WE traci moc z dniem 19 maja 2012 r. Wszelkie odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 października 2010 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

O. CHASTEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ FORMALNOŚCI SPRAWOZDAWCZYCH, O KTÓRYCH MOWA W NINIEJSZEJ DYREKTYWIE**A. Formalności sprawozdawcze wynikające z aktów prawnych Unii**

Ta kategoria formalności sprawozdawczych obejmuje informacje, które należy przekazać zgodnie z następującymi przepisami:

1. Zgłoszenie dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich

Artykuł 4 dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10).

2. Odprawa graniczna osób

Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

3. Zgłoszenie towarów niebezpiecznych lub zanieczyszczających przewożonych na statku

Artykuł 13 dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków.

4. Zgłoszenie odpadów i pozostałości

Artykuł 6 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 81).

5. Zgłoszenie informacji na temat bezpieczeństwa

Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych (Dz.U. L 129 z 29.4.2004, s. 6).

W oczekiwaniu na przyjęcie zharmonizowanego formularza na szczeblu międzynarodowym, do celów transmisji informacji wymaganych na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 725/2004 stosuje się wzór formularza zamieszczonego w dodatku do niniejszego załącznika. Formularz ten można przesyłać drogą elektroniczną.

6. Przywózowa deklaracja skrócona

Artykuł 36a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1) i art. 87 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (zmodyfikowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

B. Formularze i formalności FAL wynikające z międzynarodowych aktów prawnych

Ta kategoria formalności sprawozdawczych obejmuje informacje, które należy przekazać zgodnie z Konwencją o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego i z innymi właściwymi międzynarodowymi aktami prawnymi.

1. Formularz FAL 1: Zgłoszenie ogólne
2. Formularz FAL 2: Zgłoszenie ładunku
3. Formularz FAL 3: Zgłoszenie zasobów statku
4. Formularz FAL 4: Zgłoszenie rzeczy załogi
5. Formularz FAL 5: Lista załogi
6. Formularz FAL 6: Lista pasażerów
7. Formularz FAL 7: Ładunki niebezpieczne
8. Morska deklaracja o stanie zdrowia

C. Wszelkie odpowiednie prawodawstwo krajowe

Państwa członkowskie mogą włączyć do tej kategorii te informacje, które należy dostarczyć zgodnie z ich prawodawstwem krajowym. Takie informacje zostają przekazane środkami elektronicznymi.

Dodatek

FORMULARZ DOTYCZĄCY OCHRONY STATKU PRZED WEJŚCIEM DO PORTU DOTYCZY WSZYSTKICH STATKÓW PRZED WEJŚCIEM DO PORTU PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO UE

(Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu z 1974 r. (SOLAS) zasada 9 rozdziału XI-2 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 725/2004)

Szczegółowe informacje o statku i dane kontaktowe

Numer IMO		Nazwa statku	
Port macierzysty		Państwo bandery	
Rodzaj statku		Sygnal rozpoznawczy	
Tonaż brutto		Numery wywoławcze Inmarsat (jeżeli znane)	
Nazwa towarzystwa żeglugowego i numer identyfikacyjny towarzystwa żeglugowego		Nazwisko oficera ochrony armatora (CSO) oraz dane kontaktowe aktualne przez całą dobę	
Port wejścia		Obiekt portowy wejścia (o ile jest znany)	

Informacje o porcie i obiekcie portowym

Przewidywana data i godzina wejścia statku do portu (ETA)	
Podstawowy cel zawinięcia do portu	

Informacje wymagane zgodnie z konwencją SOLAS zasada 9.2.1 rozdziału XI-2.

Czy statek posiada ważny Międzynarodowy certyfikat ochrony statku (ISSC)?	TAK	ISSC	NIE – dlaczego?	Wydany przez (nazwa administracji lub uznanej organizacji ochrony (RSO))	Data ważności (dd/mm/rrrr)	
Czy na pokładzie statku znajduje się zatwierdzony plan ochrony statku (SSP)?	TAK	NIE	Poziom ochrony, na którym statek obecnie działa	Ochrona Poziom 1	Ochrona Poziom 2	Ochrona Poziom 3
Położenie statku w momencie sporządzenia sprawozdania						

Wymienić dziesięć ostatnich zawinięć do obiektów portowych w porządku chronologicznym (począwszy od najnowszych):

Nr	Data od (dd/mm/rrrr)	Data do (dd/mm/rrrr)	Port	Kraj	UN/LOCODE (jeżeli znany)	Obiekt portowy	Poziomy bezpieczeństwa
1							SL =
2							SL =
3							SL =
4							SL =
5							SL =
6							SL =
7							SL =
8							SL =
9							SL =
10							SL =

Czy statek podejmuje specjalne lub dodatkowe środki ochrony, poza wymienionymi w zatwierdzonym SSP?

Jeżeli TAK, poniżej wymienić specjalne lub dodatkowe środki ochrony podjęte przez statek.

TAK	NIE
-----	-----

Nr (jak wyżej)	Specjalne lub dodatkowe środki bezpieczeństwa podjęte przez statek
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	

Spis działań w relacji statek – statek w porządku chronologicznym (począwszy od najnowszych), które były prowadzone podczas ostatnich 10 zawinięć do obiektów portowych wymienionych powyżej. W razie potrzeby przedłużyć tabelę lub kontynuować na oddzielnej stronie – podać całkowitą liczbę działań w relacji statek-statek:

Czy procedury ochrony statku określone w zatwierdzonym SSP były zachowywane w czasie każdego z tych działań w relacji statek-statek? Jeżeli NIE, przedstawić szczegółowe informacje dotyczące środków ochrony stosowanych w zamian w ostatniej kolumnie poniżej.					TAK	NIE
Nr	Data od (dd/mm/rrrr)	Data do (dd/mm/rrrr)	Położenie lub długość i szerokość geograficzna	Działanie w relacji statek-statek	Środki ochrony stosowane w zamian	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
Ogólny opis ładunku znajdującego się na pokładzie statku						
Czy statek przewozi jako ładunek substancje niebezpieczne objęte klasą 1, 2.1, 2.3, 3, 4.1, 5.1, 6.1, 6.2, 7 lub 8 kodeksu IMDG?				TAK	NIE	Jeżeli TAK, potwierdzić, że załączono manifest ładunków niebezpiecznych (lub odpowiedni wyciąg)
Potwierdzić załączenie kopii listy załogi statku				TAK	Potwierdzić załączenie kopii listy pasażerów statku	
Inne informacje związane z ochroną						
Ewentualne inne kwestie związane z ochroną do ujęcia w sprawozdaniu			TAK	Szczegółowe informacje:		NIE
Agent statku w planowanym porcie wejścia						
Nazwisko:			Dane kontaktowe (nr tel.):			
Tożsamość osoby udzielającej informacji						
Tytuł lub stanowisko (niepotrzebne skreślić): kapitan/oficer ochrony statku (SSO)/oficer ochrony armatora (CSO)/agent statku (jak wyżej)			Nazwisko:		Podpis:	
Data/godzina/miejsce sporządzenia sprawozdania						